

Аб самакрытыцы, ініцыятыве мас і савецкіх бюракратах

Буйнейшыя поспехі рабочае клясы і шырокіх сялянскіх мас нашае краіны ў справе сацыялістычнага будаўніцтва (прамысловасць, сельская гаспадарка, культура) не падлягаюць ніякаму сумненню. Будаўніцтва раду буйных прамысловых прадпрыемстваў, пачатае ў мінулыя гады, з поспехам падыходзіць к канцу. Праз пару гадоў мы будзем працаваць ужо пановаму і выкідваць на рынак значна большую масу тавару, пры тым па значна паніжаным сабекошце. Уложаны ў сельскую гаспадарку дзяржаўны капітал ужо дае буйны вытворчы эфэкт. Праз год-два гэты эфэкт яшчэ больш узрасьце. У культурнае будаўніцтва мы таксама ўкладваем буйныя сумы, якія пакажуць сябе ў далейшым на павялічэнні тэмпу ўздыму культурнага ўзроўню нашай краіны. Усё гэта забяспечвае паспяховае працоўнае развіццё нашай краіны па шляху сацыялістычнага развіцця. Усё гэта паказвае на становішча рабочых і сялянскіх мас, якое ўсё паляпшаецца. Усё гэта паказвае, што мы будзем паспяхова і вылазім з нашага векавога лабіравання і адсталасці.

Але мы павінны асабліва падкрэсліць, што наша будаўніцтва адбываецца ў надзвычайна цяжкіх умовах. Імкнучыся да таго, каб атрымаць як мага хутчэй буйны вытворчы эфэкт, мы часта пачыналі будаўніцтва нашых новых прадпрыемстваў без выстарчальнай тэхнічнай падрыхтоўкі. Вельмі часта, пачынаючы будаўніцтва, мы ня мелі і ня маем досыць прапрацаваных тэхнічных плянаў і чарцяжоў. Вельмі часта нашы пляны ў ходзе работы перапрацоўваюцца. Усё гэта прыводзіць да таго, што плянаваць будаўнічых работ парушаецца, чым ствараецца рад буйнейшых дэфектаў у самым будаўніцтве і адбываецца ўдаражэнне будаўніцтва. Усё гэта балюча б'е ня толькі па нашай савецкай кішэні, але і па настройх рабочых мас, якія кроўна зацікаўлены ў тым каб наша сацыялістычнае будаўніцтва ішло лепш, таней, каб яно шпарчэй давала вытворчы эфэкт. Але гэта паляпшэнне і патаненне нашага будаўніцтва можа адбыцца толькі пры актыўнейшым удзеле саміх мас у будаўніцтве, пры пастаянным наглядзе з боку рабочых мас над будаўніцтвам, пры ўмове, калі яны будуць выкрываць усе недахопы нашага будаўніцтва. Мы маем вельмі мізэрныя і пры тым мала падрыхтаваныя кадры будаўнікоў і гаспадарнікаў. Яны ніколі ня справяцца з тымі задачамі, што стаяць перад намі, калі яны ня будуць апірацца на актыўную і самастойную рабочую масу, калі яны ня будуць працаваць разам з рабочай масай і пад яе пастаянным кантролем.

Тэхнічныя сілы нашай краіны таксама больш чым нязначныя, мала кваліфікаваны, слаба падрыхтаваны для гэтай буйнейшай будаўнічай работы, якая зараз на іх плечы выпадае. Апрача таго, не заўсёды

мы маем справу з бездакорнымі і досыць адданымі нашай справе інжынерна-тэхнічнымі кадрамі. Таму выстарчальнай дапамогі і ад іх мы не атрымліваем. Усё гэта прыводзіць да значных памылак ва ўсёй нашай будаўнічай і гаспадарчай рабоце. Але памылкі нас не павінны палохаць. Памылкі могуць быць і павінны быць выпраўлены самым шырокім удзелам рабочых мас у самай будаўнічай рабоце, кантролем мас над будаўніцтвам, наглядам мас над усім ходам нашай работы. Дзеля гэтага *поспех нашага сацыялістычнага будаўніцтва залежыць ад разгортвання ініцыятывы самых шырокіх мас рабочых, ад іх актыўнага ўдзелу ў справе нашага будаўніцтва. Задачай партыі зьяўляецца ўсімі мерамі дапамагаць узняцьцю гэтай ініцыятывы рабочых мас і арганізаваць іх удзел ва ўсёй будаўнічай і гаспадарчай рабоце.*

Самакрытыка рабочых, якая зараз разгортваецца, павінна падняць гэту ініцыятыву мас і пасунуць яе ў рэчышча практычнай і дзелавой дапамогі сацыялістычнаму будаўніцтву. Тыя, хто не разумеюць буйнейшай ролі самакрытыкі і арганізацыі ініцыятывы рабочых мас у справе разгортвання нашай будаўнічай работы, тыя не разумеюць асноўнага, не разумеюць шляхоў вырашэння задачы сацыялістычнага будаўніцтва. Самакрытыка ёсць тое зьявна ланцуга, за якое нам зараз трэба ўхапіцца для таго, каб падняць на вышэйшы ўзровень усю работу. Бюракраты, якія не разумеюць гэтага, зьяўляюцца асноўным тормазам у справе партыі па сацыялістычным будаўніцтве і па ўзняцьці ўзроўню нашай работы. Таму партыя б'е і будзе моцна біць ня толькі па непасрэдных віноўніках злоўжываньняў, бесгаспадарніках, разгільдзях, але і па ўсіх тых, хто перашкаджае разгортваньню ініцыятывы мас, хто перашкаджае разгортваньню самакрытыкі, хто ня хоча зразумець гэтай асноўнай устаноўкі нашай партыі.

Чым характэрны зьявішчы, *выкрытыя камісіяй ЦК і ЦКК КП(б)Б у Віцебскай арганізацыі, аб якіх гаворыць рэзалюцыя бюро ЦК і прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б, якая сёння зьявілася.*

Папершае, мы тут маем справу з некаторымі гаспадарнікамі, якія, будучы назначанымі на адпаведную гаспадарчую работу, не кіравалі гаспадаркай. Мы маем справу з некаторымі гаспадарнікамі, якія ня ўмелі кіраваць тэхнічным персаналам і служачымі, а пляліся ў іх у хвасьце. Мы маем справу з некаторымі гаспадарнікамі, якія ня ведалі сваіх прадпрыемстваў і не навучаліся даручанай ім партыяй справе. Ня ўмеючы кіраваць і ня ведаючы сваіх прадпрыемстваў, гэтыя гаспадарнікі зрабіліся заслонай для злоўжываньняў, якія рабіліся за іх сьпіноў, і больш таго, часамі яны самі пакрывалі гэтыя злоўжываньні як на гаспадарчай рабоце, так і ў адносінах рабочых. Партыя павінна была зьняць іх з кіруючай гаспадарчай работы, як неапраўдаўшых партыйнага давер'я на важнейшых пастох сацыялістычнага будаўніцтва, а тых, хто сьведома зрабіўся заслонай для злоўжываючых, — аддаць пад суд. Пры выкрыцьці гэтых фактаў у Віцебску, мы спаткаліся з некаторымі працаўнікамі прафсаюзаў, якія зрабіліся тыповымі прафбюракратамі, чужымі рабочым масам, якія не разумеюць патрэб рабочых, — з прафбюракратамі, якія перашкаджаюць разгортваньню сацыялістычнай ініцыятывы рабочых мас. Мы маем справу з прафэсыяналістамі, якія зьверху ўніз глядзяць на рабочых, як на неспасьпелыя для ўдзелу ў будаўніцтве, глядзяць так, як глядзелі прадпрыемцы. Мы маем справу з прафэсыяналістамі, якія ў імя прафсаюзнай дэмакратыі дазволілі антысавецкім элементам засесьці ў мясцкоме савецкае ўстановы, рабіць розныя безадказныя справы і дыскрэдытаваць гэту ўстанову. Гэтым паказалі поўнае неразумьне нашай клясавай лініі

ў прафсаюзах і сказілі клясавую лінію партыі. Мы маем справу з працаўнікамі савецкага апарату, савецкімі судзьдзямі, якія бралі хабары і злоўжывалі давер'ем, якое было аказана ім савецкай дзяржавай. Гэтым яны сталі ворагамі савецкае дзяржавы. На шчасьце і на радасьць нашу, усё гэта—адзінкі, выключныя, а ня масавыя зьявішчы і факты. Але мы павінны вырваць іх з каранем, каб другім непавадна было.

Паданья ў рэзалюцыі факты па Віцебскай акрузе павінны папярэдзіць усе арганізацыі КП(б)Б, стварыць большую пільнасьць і паставіць перад кожным камуністым пытаньне аб паляпшэньні нашага кіраўніцтва гаспадарчым, савецкім і прафсаюзным апаратам. Трэба праверыць склад кіраўнікоў нашых гаспадарчых органаў з тым, каб дабіцца такога складу, які мог-бы на справе адказваць перад савецкай дзяржавай, партыяй і рабочай клясай за даручаную яму галіну гаспадаркі. Трэба абавязкова дабіцца, каб гаспадарнік быў *ня толькі камісарам*, пры тым кепскага тыпу, а фактычна адказным кіраўніком гаспадарчай работы, каб ён вучыўся і навучыўся гаспадарыць і вучыўся кіраваць. У гэтым партыя павінна зрабіць кожнаму гаспадарніку, адміністратару, арганізатару таварыскую дапамогу, але ўсе тыя, хто ня хоча або ня можа гэтага зрабіць, павінны быць выкінуты з нашых гаспадарчых органаў і ўстановаў. Трэба зьмяніць тых прафбюракратаў, якія адарваліся ад мас, якія не разумеюць запатрабаваньяў мас, якія не разумеюць і неадпавядаюць высокай палітычнай спеласьці і актыўнасьці гэтых мас. Трэба яшчэ больш рашуча вызваляць савецкі апарат ад варожых элемэнтаў, якія да нас прымазаліся, ад тых, якія разлажыліся, ад ч'яніц, ад усіх тых, хто пад прыкрыцьцем савецкай улады хоча рабіць сваю агіліную антысавецкую справу.

Наша рэзалюцыя мае аднак значэньне ня толькі для адной арганізацыі. Тых, хто не спраўляецца з даручанай ім справай і прыкрывае злоўжываньні службовых асоб, у нас хапае ва ўсіх акругах. Прафбюракраты і камуністы, што разлажыліся, сустракаюцца ўсюды. Наша рэзалюцыя па Віцебску павінна падштурхнуць усе нашы партыйныя арганізацыі да таго, каб праверыць і прарабіць сваімі сіламі і сродкамі тое, для чаго ў Віцебску патрэбна было ўмяшаньне камісіі ЦК і ЦКК.

Але выкрытыя за апошні час у Віцебску, Плешчаніцах, Буда-Кашалёўскай і г. д. факты сыгналізуюць яшчэ адно: гэта маральнае разлажэньне некаторых савецкіх працаўнікоў і камуністых. Ва ўсіх гэтых мясцох паасобныя тыпы маглі п'янстваваць і распусьнічаць, гвалтаваць жанчын, і гэта ня было выкрыта на працягу досыць доўгага часу акружаючымі, якім гэта трудна было ня бачыць. Больш таго, выкрываецца, што ў некаторых выпадках, калі паасобныя партыйцы ўзьнімалі голас для барацьбы супроць існуючых вакол агідных учынкаў, яны не сустракалі, падтрыманьня (напрыклад, Віцебскі папраўчы дом, фанэрная фабрыка) з боку другіх, якія не хацелі сварыцца з адміністратарамі, што разлажыліся, а ў некаторых выпадках такіх партыйцаў і беспартыйных рабочых прасьледвалі і звальнялі. Гэта паказвае, што ў радзе ячэек партыйная работа стаіць яшчэ не на адпаведнай вышыні.